

Foaie de duminică

Anul V nr. 21 (227)

22 Mai 2016

Duminica a 4-a după Paști
(Vindecarea slăbănogului de la Vitezda)

"În vremea aceea era o sărbătoare a iudeilor și Iisus S-a suit la Ierusalim. Iar în Ierusalim, lângă Poarta Oilor, era o scâldătoare, care se numea pe evreiește Vitezda, având cinci pridvoare. În acestea zăcea mulțime de bolnavi: orbi, șchiopi, uscați, așteptând mișcarea apei. Căci un înger al Domnului se cobora din când în când în scâldătoare și tulbura apa, și cine intra întâi după tulburarea apei se făcea sănătos de orice boală era cuprins. Și era acolo un om care era bolnav de treizeci și opt de ani. Iisus, văzându-l pe acesta zăcând și, știind că este așa încă de multă vreme, i-a zis: **Voiești să te faci sănătos? Bolnavul l-a răspuns: Doamne, nu am om ca să mă arunce în scâldătoare când se tulbură apa; că, până când vin eu, altul se coboară înaintea mea. Iisus i-a zis: Scoală-te, ia-ți patul tău și umblă. Și îndată omul s-a făcut sănătos, și-a luat patul și umbla. Dar în ziua aceea era sâmbătă. Deci ziceau iudeii către cel vindecat: Este zi de sâmbătă și nu-ți este îngăduit să-ți iei patul. El le-a răspuns: Cel ce m-a făcut sănătos, Acela mi-a zis: Ia-ți patul tău și umblă. Ei l-au întrebat: Cine este omul care ți-a zis: Ia-ți patul tău și umblă? Iar cel vindecat nu știa cine este, căci Iisus se dăduse la o parte din mulțimea care era în acel loc. După aceasta, Iisus l-a aflat în templu și i-a zis: **Iată că te-ai făcut sănătos. De acum să nu mai păcătuiești, ca să nu ți se întâmple ceva mai rău. Atunci, omul a plecat și a spus iudeilor că Iisus este Cel Care l-a făcut sănătos.**"**

Ev. Ioan 5, 1-15

Minunată și profundă, înălțătoare și plină de lumină este taina mântuirii!... nu numai pentru minunile săvârșite și cele care se săvârșesc în numele lui Hristos, dar și pentru: neîncetata rugăciune înălțată către Tatăl, **minunată gingașie cu care se apropie de noi, profundă tristețe pentru starea în care ne aflăm și lumina Lui ce ne călăuzește pașii spre mântuire.**

Pentru minunea descrisă în Evanghelia de astăzi am avut gândul de a asemăna acest slăbănog ce-și aștepta vindecarea 38 de ani cu dreptul Iov. **Iov este înconjurat de cei trei prieteni, slăbănogul de necunoscuți... Iov este sfătuit continuu ce să facă să-i fie mai bine - după părerea prietenilor!?, slăbănogul nici măcar un cuvânt de întărire nu găsește pe buzele altora.** Poate o să mă întrebați de unde sunt sigur că acest slăbănog este atât de singur?... "În acestea zăcea mulțime de bolnavi: orbi, șchiopi, uscați, așteptând mișcarea apei..." (vers. 3), oare avea cineva gândul și la acest bolnav, sau toți priveau cu nerăbdare la îngerul Domnului și mișcarea apei pentru a se vindeca?... sau mai concret: câți dintre noi stăm la căpătâiul unui bolnav singuratic spre a-l îngrijii?

"Of, iubiiții mei... **nu ura este opusul iubirii, ci nepăsarea!!! Nu ura distruge, ci nepăsarea ce ne caracterizează de multe ori**" după cum spunea Pr. Galeriu.

Chiar și în încercarea bolii patimile sufletului se dezlănțuie (greu cuvântul, dar înfricoșător de adevărat!) cu o putere ce paralizează de cele mai multe ori posibilitatea de a vedea și suferința celui alt!... exact ca și ceilalți bolnavi ce așteptau vindecarea lor de la mișcarea apei, **tot așa și noi adesea ne rugăm numai pentru sufletele noastre. Aici este uriașa diferență între om și Hristos!...**

Trăim cu impresia că suntem prieteni celorlalți, celor aleși să fie lângă noi... suntem convinși că le vrem binele, dar exact ca și în cazul prietenilor lui Iov, cât de mântuitoare sunt sfaturile noastre?... adesea am gândit că nu întotdeauna sfatul este cel mântuitor, ci ascultarea întotdeauna este mângâiere, sau cea mai potrivită terapie, ori cea mai simplă faptă omenească. **Dacă vom învăța să ascultăm, vom învăța și să ne rugăm.** Dacă vom învăța să ne rugăm, vom ajunge și să co-(m)-pățimim cu celălalt. **Dacă vom compătimi ascultând și rugându-ne, atunci am împlinit cuvântul Mântuitorului.**

Hristos ne ascultă, compătimește cu fiecare din noi, se roagă neîncetat așteptând... **n-am văzut pe nimeni să prețuiască omul ca Hristos, n-am văzut pe nimeni să se îngrijească de mântuirea lui ca Hristos!** Dar am văzut că omul aleargă mai degrabă după bogăție și putere, după plăceri și bunăstare. De aceea puțini Îi urmează Lui, dar printre acești puțini pe care-i vedem noi, sunt mulți ce se luptă cu râvnă să facă Voia Lui.

Oare ce era în sufletul acestui slăbănog ce de 38 de ani aștepta?... oare ce nădejde mai putea avea după ce văzuse "grija" celorlalți față de el?... "Doamne, nu am om care să mă arunce în scâldătoare..."! Avea răbdare? Avea speranță? Avea credință? Nu știu... dar cred și mărturisesc că aștepta minunea. L-a dezamăgit Dumnezeu?... Nu! Căci iată minunea!... **Fericit cel ce așteaptă minunea cu credință, fericit cel ce nu-și pierde speranța, fericit cel ce are răbdare.** Pentru că iată, mântuire se va face și casei lui! Chiar și fără prieteni lângă tine... **prieten nu-ți este cel care întotdeauna te învață, ci cel care întotdeauna te ascultă!**

Iar nouă tuturor, cel mai bun prieten este Hristos!... pentru că "**prieten este cel care atunci când îți întinde mâna, îți atinge inima!**" (Gabriel Garcia Marquez). Și cui nu i-a atins inima Hristos?... *Arhim. Siluan Vișan – www.crestin ortodox.ro*

Străduința noastră să nu fie decât în a fi o bună mărturie de ce poate face credința în Hristos, atunci când noi ne predăm în brațele providenței dumnezeiești.

Numai atunci omenirea întregă se va ridica din această Vitezda a suferințelor ei și își va ridica patul neputinței, când va asculta de învățătura lui Hristos, și o va avea ca pe niște întăritoare ale sufletului ei, în lupta cu dușmanii vieții.

Pentru a păși însă pe acest câmp însorit al tăriei și fericirii noastre sufletești, **va trebui să începem cu rugăciunea chemării într-ajutor a lui Dumnezeu: „Vino, Doamne Iisuse, și mă mântuiește”.** *Protos. Dr. Vasile Vasilache - www.crestinortodox.ro*

De ce îngăduie Dumnezeu răul ?

Fiica marelui evanghelist nonagenar, Billy Graham, Anne Graham, într-un interviu în emisiunea "Early Show" (Spectacolul matinal), a fost întrebată de Jane Clayson, cu privire la atacurile din 11 septembrie 2001 și i s-a pus o întrebare: "Cum a putut Dumnezeu să lase să se întâmple așa ceva și să privească atât de nepăsător această catastrofă de pe pământul Americii?"

Anne Graham, **după ce a meditat câteva clipe a precizat foarte calm și explicit**, următoarele:

"Și eu mi-am pus deseori această întrebare și mi-am găsit următoarele răspunsuri... *Cred* "" nu cred, dar sunt profund convinsă "" că Dumnezeu a fost și rămâne adânc întristat de aceasta, la fel ca și noi, numai că **noi, de ani de zile, Îi spunem și chiar Îi poruncim să iasă din școlile noastre, din guvernul și din viețile noastre, că ne descurcăm și singuri, fără ajutorul Lui... Și, fiind El un adevărat gentleman, cred că pur și simplu S-a dat, calm, la o parte...** Cum de mai îndrăznim noi oare să-I cerem binecuvântarea, mila și protecția Sa, dacă Îi cerem să ne lase în pace?"

Cred că totul a început când **Madeleine Murray O'Hare (doamna care a cerut ca America să devină o țară atee și care a fost ucisă, iar corpul ei a fost găsit recent)** a afirmat că nu dorea nici un fel de rugăciuni în școlile noastre, iar noi am spus O.K. Cererea ei a fost aprobată și a devenit lege obligatorie în SUA... Apoi, **cineva a spus că mai bine nu am citi Biblia în școli** (Biblia care spune să nu ucizi, să nu furi și să-ți iubești aproapele ca pe tine însuși), iar noi am spus O.K.. Apoi, **dr. Benjamin Spock a spus că nu ar trebui să ne plesnim copiii atunci când se poartă urât**, pentru că aceasta le-ar afecta mica lor personalitate și stima de sine (fiul dr. Spock s-a sinucis). Iar noi am spus că un expert trebuie să știe ce vorbește, așa că am spus O.K. Apoi, **altcineva a spus că profesorii și diriginții nu ar trebui să îi disciplineze pe copii atunci când greșesc**. Iar conducătorii de școli au spus că nici un membru al personalului să nu atingă vreun elev atunci când se poartă urât, pentru că școlile nu au nevoie de publicitate proastă și în nici un caz de procese. (Totuși, există o mare diferență între a disciplina și a atinge, a bate, a plesni, a lovi, a umili, etc.). Iar noi am spus O.K. Apoi, cine știe ce membru inteligent al consiliului de conducere al vreunei școli a spus că, băieții fiind băieți, vor face dragoste oricum, deci ar trebui să le dăm fiilor noștri prezervative. Așa, ei vor putea să se distreze cât vor, iar noi nu vom trebui să le spunem părinților că le-au primit de la școală. Iar noi am spus O.K. Apoi, unii dintre aleșii noștri de vârf au spus că **nu contează ceea ce fac în viața lor privată atât timp cât își fac treaba la slujbă**. De acord, a spus fiecare din noi, mie nu-mi pasă de ceea ce face altcineva, inclusiv președintele, în viața sa privată, atât timp cât am o slujbă și economia merge bine. Apoi, **niște libertini au cerut să tipărim cât mai multe reviste cu femei goale**, în semn de respect și apreciere a frumuseții feminine... Iar noi am spus O.K. Apoi, altcineva a împins acea apreciere un pas mai departe, publicând fotografiile cu copii goi, și încă mai departe, afișându-le pe Internet. Iar noi am spus O.K., au dreptul la libera exprimare. Apoi, industria show-business-ului a spus: **hai să facem show-uri TV și filme care să promoveze îndepărtarea de Dumnezeu**, violența și sexul ilicit, să înregistrăm melodii care să încurajeze violurile, drogurile, crimele, sinuciderea și temele satanice. Iar noi am spus că nu este decât amuzament, nu are efecte adverse și oricum nu o ia nimeni în serios, așa că totul a mers înainte.

Iar acum ne întrebăm speriți de ce copiii noștri nu au conștiință, de ce nu disting binele de rău, de ce nu îi deranjează săucidă pe străini, pe colegii de clasă sau pe ei înșiși ? Probabil că, dacă ne-am gândi mai mult, ne-am da seama de ce. Cred că totul se reduce la faptul că **ceea ce vei semăna, aceea vei și culege**. Noi Îi spunem lui Dumnezeu: *Dragă Doamne, de ce nu ai salvat-o pe acea fetița ucisă în clasă? Iar Dumnezeu răspunde: Dragul meu, Eu am fost alungat din școli, nu puteam fi acolo. Cum puteam Eu fi acolo, când voi mi-ați spus să plec din școli?*

E ciudat cum oamenii Îl disprețuiesc pe Dumnezeu, și apoi se întreabă cu naivitate de ce totul merge tot mai prost. Este ciudat cum de credem tot ceea ce scriu ziarele, dar noi ne îndoim de ceea ce spune Biblia. **E ciudat cum** de toți oamenii vor să meargă în ceruri, deși nu cred, nu gândesc, și nu spun sau nu fac nimic din ceea ce scrie în Biblie. **Este ciudat cum** de unii pot spune: da, eu cred în Dumnezeu și de fapt îl urmează pe Satana, care, se știe că, la rândul lui, crede și el în Dumnezeu... **E ciudat cum** ne repezim să judecăm, dar nu ne place să fim judecați. **E ciudat cum** de se pot trimite mii de glume prin e-mail și ele se răspândesc precum focul sălbatic, dar când începi să trimiți mesaje privindu-L pe Dumnezeu, oamenii se gândesc de două ori înainte de a le trimite și altora. **E ciudat cum** de tot ceea ce este vulgar, crud și obscen trece liber prin cyberspațiu, dar orice discuție publică despre Dumnezeu este împiedicată la școală și la locul de muncă. **Este, în sfârșit, ciudat cum poate fi cineva atât de înflăcărat de dragoste pentru Hristos fiind în același timp un creștin invizibil în timpul săptămânii.**" (www.fiti-oameni.ro)

Programul săptămânii 22 mai – 29 mai 2016

	Ziua	ORA	Slujbe
Duminică	22 mai	8 - 12	- Sf.Liturghie (Vindecarea slăbănogului de la Vitezda) – Pr.Ticu
Duminică	22 mai	17 – 18	- Paraclisul Maicii Domnului – Pr.Ticu
Luni	23 mai	17 – 18	- Acatistul Sf.Arhangheli – Pr.Ticu
Martți	24 mai		- Program administrativ (zi liberă)
Miercuri	25 mai	9 - 10	- Sfintirea mică a apei – Pr.Ticu
Joi	26 mai		
Vineri	27 mai	9 - 11	- Taina Sf.MASLU
Vineri	27 mai	17 – 18	- Slujba acatistului – Pr.Ticu
Sâmbătă	28 mai	8 – 12	- Sf.Liturghie și pomenirea celor adormiți – Pr.Ticu
Sâmbătă	28 mai	17 – 18	- Vecernia Duminicii a V-a după Paști – Pr.Dragoș
Duminică	29 mai	8 - 12	- Sf.Liturghie (a Samaritencei) – Pr.Dragoș
Duminică	29 mai	17 – 18	- Paraclisul Maicii Domnului – Pr.Dragoș

Mulțumim persoanelor care au ajutat biserica noastră directionând 2 % din impozitul anual, prin depunerea formularului 230.